

2. Окривљени Секулић Миодраг кривично дело одавања војне тајне из чл. 224. ст. 2. у вези ст. 1. КЗ СРЈ и

3. Окривљени Влајковић Владан кривично дело одавања војне тајне извршено помагањем из чл. 224. ст. 2. у вези ст. 1. у вези чл. 24. КЗ СРЈ, те

п р е д л а ж е м

Да се пред тим судом, као стварно и месно надлежним, закаже и одржи главни, јавни претрес, те да се у смислу члана 292. ЗКП искључи јавност за део главног претреса који се односи на војне податке, те да се након саслушања окривљених изведу докази:

- саслушањем у својству сведока: Милановић Дарка (9), Глинтић Душана (111), Јовановић Славицу (110), Јанић Весну (112), Телесковић Драгана (144), Живковић Зорана (140), Бједов Биљану (141), Вученовић Миодрага (142) те тим судских вештака генерал-мајора проф. др Спасоја Мучибабића, дипл. инт. пуковника професора др Милана Мијалковског и пуковника Љубинка Кнежевића,

- читањем записника о привремено одузетим предметима од Перишић Момчила (16 и 18), потврда о привремено одузетим предметима од Перишић Момчила (17, 19 и 41), потврде о привремено одузетим предметима од Дејвида Џон Нејбора (20 и 21), наредбе за претресање радног кабинета Перишић Момчила (34), наредбе за претресање стана Секулић Миодрага (35), наредбе за претресање стана Влајковић Владана (36), записника о претресању радног кабинета Момчила Перишића (37), записника о претресању стана и других просторија Момчила Перишића (38), записника о привремено одузетим предметима од Момчила Перишића са прилогом (39), потврде о улажењу у стан Момчила Перишића (40), записника о привремено одузетим предметима од Момчила Перишића са прилогом (42), потврде о улажењу у стан Влајковић Верице (43), потврде о привремено одузетим предметима од Влајковић Верице са прилогом (44), записника о привремено одузетим предметима од Влајковић Владана (45), записника о претресу стана Влајковић Владана (46), потврде о привремено одузетим предметима од Соње Вукадиновић, супруге Секулић Миодрага (71), записника о привремено одузетим предметима од Соње Вукадиновић (72), записника о претресању стана и других просторија Соње Вукадиновић (73), потврде о улажењу у стан и друге просторије Влајковић Верице (116), потврде о улажењу у стан и друге просторије Влајковић Владана

(117), потврде о привремено одузетим предметима од Влајковић владана (118), потврде о привремено одузетим предметима од Влајковић Верице (116/4), наређења ГШ ВЈ (124), упозорења ГШ ВЈ (125), дописа кабинета начелника генералштаба са прилозима (148), дописа ГШ ВЈ (163) и налаза и мишљења тима судских вештака Војне академије ВЈ од 13.09.2002. године (168),

- увидом у криминалистичко-техничку документацију претреса стана Влајковић Владана (66), криминалистичко-техничку документацију претреса стана Перишић Момчила (67), криминалистичко-техничку документацију претреса радног кабинета Перишић Момчила у Влади Р Србије (68), предмете одузете од Соње Вукадиновић (70) и криминалистичко-техничку документацију поводом лишења слободе Перишић Момчила и Дејвида Џон Нејбора у мотелу "Шарић" (77), аудио запис - трака број 6 и видео траке бр. 1, 2, 3, 4 и 5 (166), извештај из КЕ за Влајковић Владана (160) и извештај из КЕ за Перишић Момчила (134).

О б р а з л о ж е њ е

Чињенично стање изнето у диспозитиву оптужнице утврђује се на основу напред наведених доказа као и на основу саме одбране окривљених.

У истрази окривљени је Момчило Перишић дао је своју одбрану пред истражним судијом 16.03.2002. године и остао при наведеној одбрани до краја истражног поступка и то потврдио на записнику о саслушању окривљеног 24.09.2002. године. Окривљени Перишић у истрази је навео у вези докумената који су пронађени у његовом радном кабинету у згради Владе Републике Србије, да је исте документе класирао у 4 групе, у I групу спадали су документи везани за партијску активност, у II групу били су документи које је као председник Одбора за одбрану и безбедност у већу Република савезне скупштине на легалан начин добијао, а који су му користили за његово свакодневно ангажовање на тим питањима. Даље је навео да је велики део докумената из те групе дошао у његов посед директно уз консултацију са надлежним органима Војске Југославије, Војне обавештајне службе и Војне безбедности. У III групи докумената били су документи, које је он као начелник Генералштаба ВЈ понео са собом након престанка дужности, а у IV групи докумената налазио се материјал који је добио из више извора па и анонимним путем. Поред писаних докумената који су пронађени у његовом кабинету део материјала се налазио и на дискетама. Даље је навео да му је садржај на дискетама био познат јер је сам лично тај материјал користио углавном преко дискета, а само део тог материјала копирао је и то фрагментарно, а те радње су углавном радила лица из његовог кабинета, пре свих Весна Јањић и Милановић

Дарко. Лицима која су копирали документа говорио је да се сам извор документа не копира, с обзиром да су исти коришћени према потребама и на више места и да окривљени није хтео да се сазна извор докумената. У својој одбрани навео је да је један велики део материјала, који се налазио на дискетама, а који је сигурно на неки начин тајан, није био битан за функцију коју је обављао, међутим као такав се нашао на дискети, а за то је навео пример дневни односно седмични план рада начелника ГШ ВЈ. Окривљеног Секулића навео је да познаје још из времена када је био начелник ГШ и он је тада радио у његовом кабинету и да се са Секулићем није виђао ни контактирао, нити је од њега добио било какав материјал, па ни материјал који је одузет из његовог радног кабинета. Што се тиче Влајковић Владана, зв. "Поп", кога је упознао када је био начелник ГШ, од њега је добио део дискета који је пронађен код њега иако те дискете није тражио. Истакао је да му је Влајковић сам доносио наведене дискете највероватније због тога што је и сам раније био професионални војник, а имајући у виду сва догађања која су се дешавала након 05. октобра, вероватно су његови мотиви били чисто родољубиви, а извор односно начин прибављања тих докумената њему није био познат. Сав материјал је користио управо у сврху задатака које је обављао. Даље је навео да део информација које су се односиле на безбедност земље добијао легалним путем од органа безбедности и обавештајне управе. Приликом достављања дискета Влајковић му је лично саопштавао шифре на основу које се дискета може прегледати. Зна да су биле две шифре, једна је "Брасина", а друга не зна, зна да има број у свом саставу "11". На крају је изјавио да је наведене шифре знао само он, Весна Јањић и Дарко Милановић, а они су дискете отварали искључиво у његовом присуству.

Окривљени Секулић Миодраг у истрази је навео да он није предавао никакве тајне податке окривљеном Влајковићу и окривљеном Перишићу. У кабинету начелника ГШ ВЈ радио је у периоду од октобра 1995. до 04. мара 2002. године на формацијском месту референта за информатичко-техничку подршку. Што се тиче материјала са којим је радио био је степенован свим степенима тајности, осим степеном "државне тајне", састанци колегијума начелника ГШ ВЈ су тонски снимани од стране за то надлежних лица, а такав материјал је даље пребациван на дискете, доношен њему али не увек а он је требао тај материјал да сними на свом компјутеру, а садржај касније пребаци на дискету која је чувана у деловодству. Даље је навео да познаје Влајковић Владана од 1995-96 године, да њему није достављао никакав поверљив материјал на дискети нити на папиру и да су њихови контакти били чисто приватне природе. Што се тиче шифри помоћу којих су се могле читати дискете, шифре је сам одређивао, а те шифре су уједно служиле и за пријављивање на рачунар, а шифре су биле:

“Брасина”, “Брасина 1”, “Брасина 11”, “доњаборина”, “Секула”, “Секула 1” и “КНГС 1122”, а без одређене шифре нису се могле читати поједине дискете.

Окривљени Влајковић Владан је у истрази у своју одбрану навео да није никаква тајна документа ни дискете предавао окривљеном Перишићу и да је са окривљеним Перишићем био углавном у пословном односу а на основу уговора о грађењу куће у с. Коштунићи. Што се тиче познанства са Секулићем навео је да је Секулићу давао дискете али само са снимљеном музиком, а од њега је добио једну дискету на којој се налазила спецификација столарије његовог стана, коју је он требао да му прибави с обзиром на посао којим се бави.

Оваква одбрана окривљених је неоснована, срачуната на избегавање кривичне одговорности, па је као такву треба одбацити. Наиме, у претходном поступку је утврђено да је окривљени Перишић достављао тајне војне податке америчком држављанину Дејвид Џон Нејбору, тако што је исте прибављао од окривљеног Влајковића, а што је и сам окривљени Перишић признао. Окривљени Секулић, вршећи дужност самосталног референта за информатичку подршку кабинету начелника ГШ ВЈ супротно својим дужностима у погледу чувања војне тајне, наведене податке, који су били заштићени шифрама “Брасина, Брасина 011, Доња борина” и др. преснимавао је на дискете и достављао окривљеном Влајковићу, а Влајковић Перишићу. Не може се прихватити одбрана окривљеног Перишића да није тајне војне податке достављао америчком држављанину Нејбору с обзиром да документи који су нађени код Нејбора 14.03.2002. године око 20,00 часова у ресторану “Шарић” указују да их је лично њему доставио Перишић, с обзиром да је садржај докумената исти као и документи који су нађени код Перишића у његовом радном кабинету и то на пример садржај дискете означене бројем 17. Такође сведоци Милановић Дарко и Глинтић Душан који су били лични возачи окривљеног Перишића изјавили су да су окривљеног Перишића више пута возили службеним аутомобилом Владе Р Србије на заказане састанке са Нејбором и то код храма “Светог Саве”, на паркинг на Ауто-команди, на Бањици код спортског центра у стан број 4, у улици Михајла Богићевића бр. 3 који је Перишић изнајмио, у стан у улици Иве Сењанина бр. 8, који је Перишић изнајмио на име Милановић Дарка, на паркинг на Ади циганлији, на паркинг код ресторана “Астерикс” на Новом Београду, на паркинг преко пута ресторана “Франш”, у француски ресторан на Дедињу и у с. Макце код Пожаревца у кућу код пријатеља окривљеног Перишића по имену Данило. Такође, не може се ни прихватити одбрана окривљеног Перишића да је наведене документе добијао од обавештајне службе и војне безбедности с обзиром да из дописа кабинета начелника ГШ инт. бр. 47-8 од 23.08.2002. године (163) произилази да никаква службена документа ни